

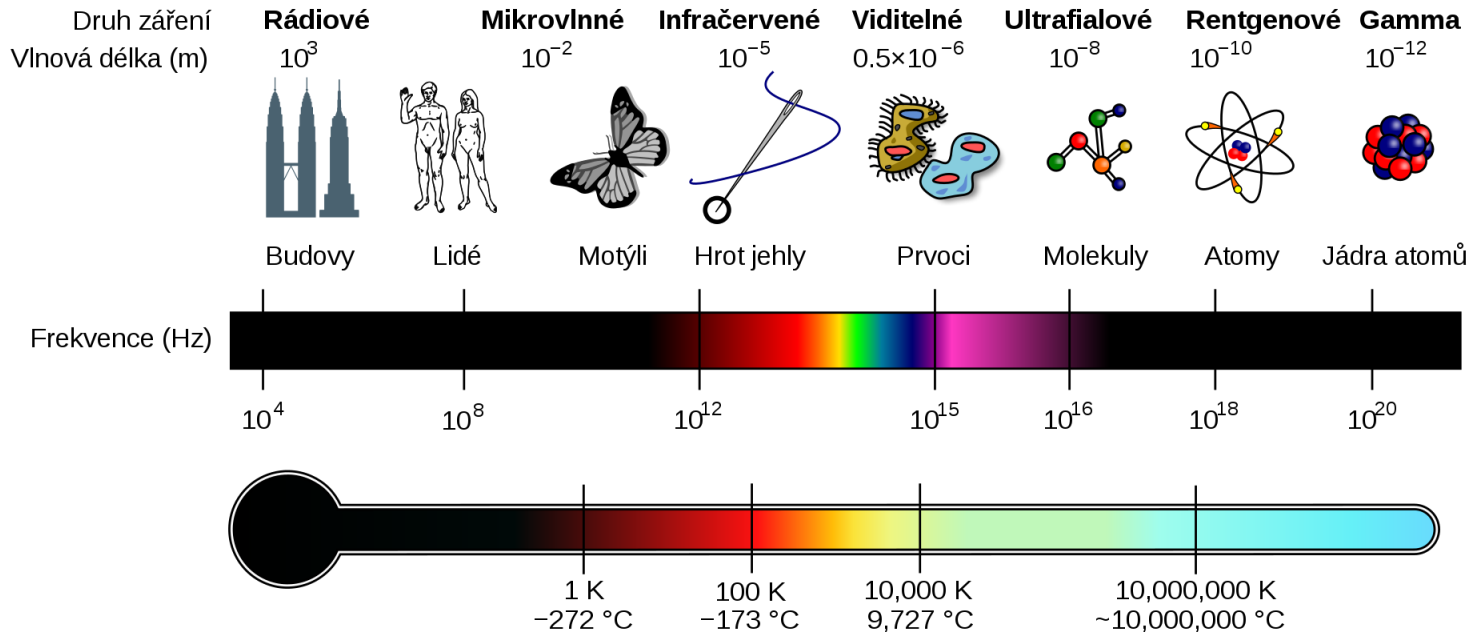
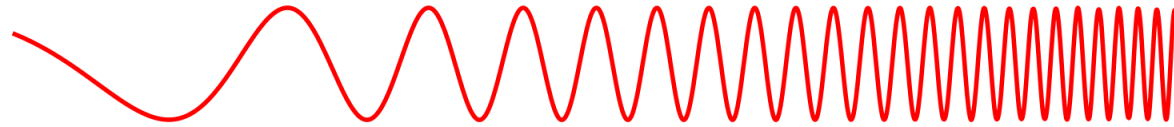
Fyzikální zákony a vzorce pro VT

Ing. Robert Pikala

1. Definice optického záření

Jedná se o elektromagnetické vlnění, nositelem záření je foton

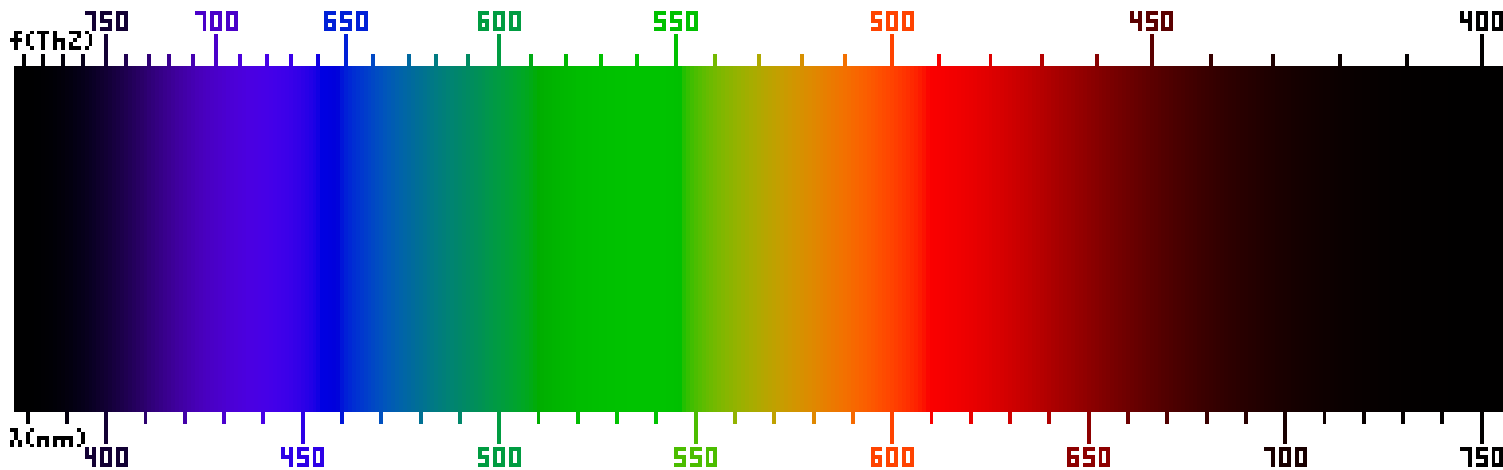
Projde Atmosférou?

Optické záření: část elektromagnetického záření s vlnovou délkou $\lambda = 100\text{nm}$ až 1mm .

Viditelné záření: část optického záření s vlnovou délkou 390 (380) nm až 790 ($760, 780$) nm – u každého člověka může být vnímání jiné.

Viditelné frekvence světla vidíme jako barvy, od červeného světla s nejnižší frekvencí a nejdelší vlnovou délkou po fialové s nejvyšší frekvencí a nejkratší vlnovou délkou

Hned vedle viditelného světla se nachází [ultrafialové](#) (UV), směrem do kratších vlnových délek, a [infračervené záření](#) (IR), směrem do delších délek. Přestože lidé nevidí IR, mohou blízké IR cítit jako [teplo](#) svými [receptory](#) v [pokožce](#). Ultrafialové světlo se zase na člověku projeví zvýšením pigmentace pokožky, známým [opálením](#).

2. Šíření světla

Materiál	reflexní faktor f_R	absorpční faktor f_A	faktor propustnosti f_T
Okenní sklo	0,1	0,1	0,8
Kov, matný	0,6	0,4	0,0
Kov, lesklý	0,7	0,3	0,0
Zrcadlo	0,9	0,1	0,0

Faktory reflexe, absorpce a transmise

$$I_{\text{celk}} = I_R + I_A + I_T = I (f_R + f_A + f_T)$$

přičemž $f_R + f_A + f_T = 1$

- I_{celk} = celková intenzita (Cd)
- I_R = odražený podíl intenzity (Cd)
- I_A = absorbovaný podíl intenzity (Cd)
- I_T = propuštěný podíl intenzity
- f_R = faktor reflexe
- f_A = faktor absorpce
- f_T = faktor propustnosti

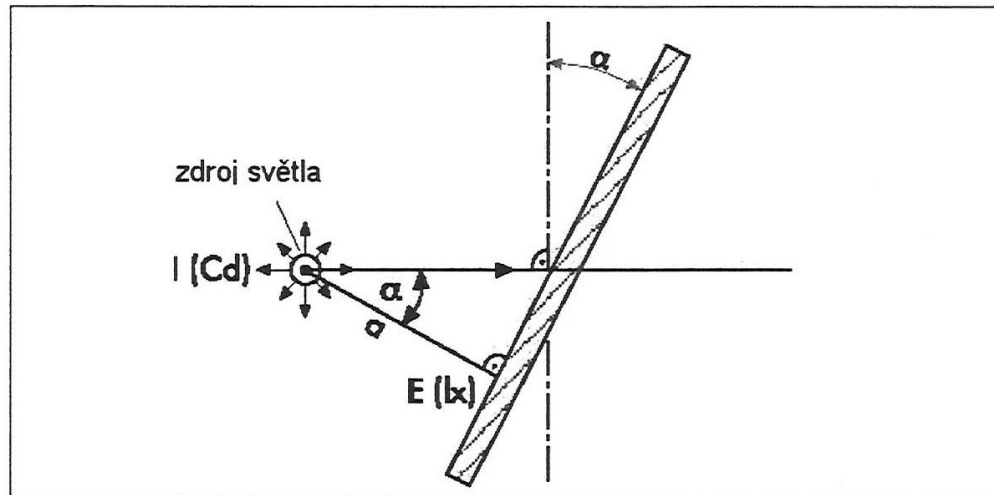
3. Měřené veličiny, zkratky, jednotky

Označení	Zkr.	Jednotka	Vysvětlení
Svítivost	I	Cd	„Výkon“ lampy (svítivost)
Osvětlení	E	lx	$E = I \cdot \cos \alpha / a^2$ Osvětlení (pasivní), vznikající na ploše osvětlované určitým zářením pod určitým úhlem a v určité vzdálenosti od plochy
Hustota světelného toku	L	Cd/m ²	$L = 0,3 \cdot f_R \cdot E$ Hustota světelného toku povrchu (aktivní), se kterou se povrch při daném reflexním faktoru jeví oku pozorovatele
Vzdálenost	a	m	Vzdálenost zdroje světla od objektu
Úhel	α	°	Úhel, pod kterým je plocha pozorování odkloněna od kolmice
Reflexní faktor	f_R	nemá rozměr	Reflexní faktor pozorovaného povrchu

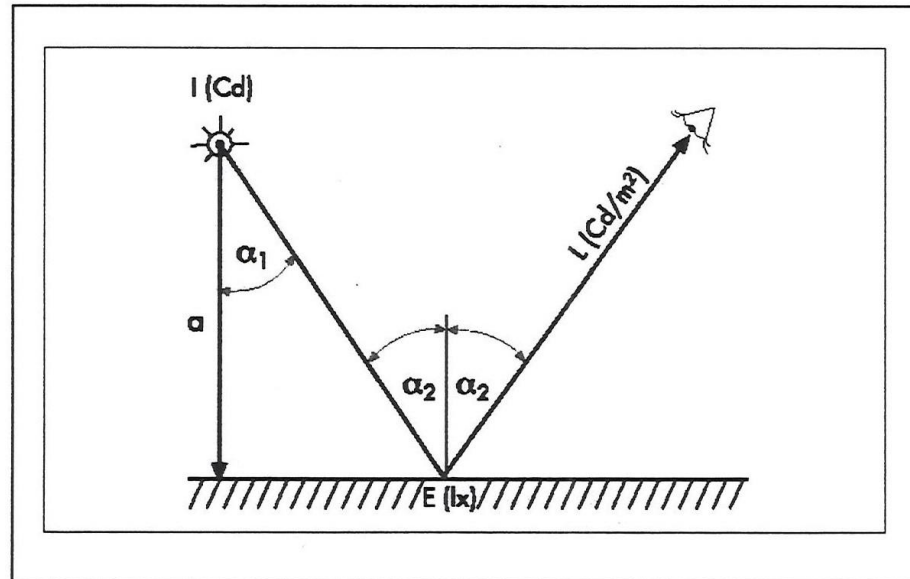
4. Zákon osvitu

$$E = \frac{I \cdot \cos \alpha}{a^2}$$

- E** = intenzita osvětlení (lx)
I = svítivost zdroje světla (Cd) = intenzita světla
 α = úhel, pod kterým světlo dopadá na osvětlovanou plochu (°)
a = vzdálenost zdroje světla k osvětlované ploše (m)

5. Lambertsův zákon

Obr.: Souvislost mezi svítivostí I , osvětlením E a hustotou světelného toku L

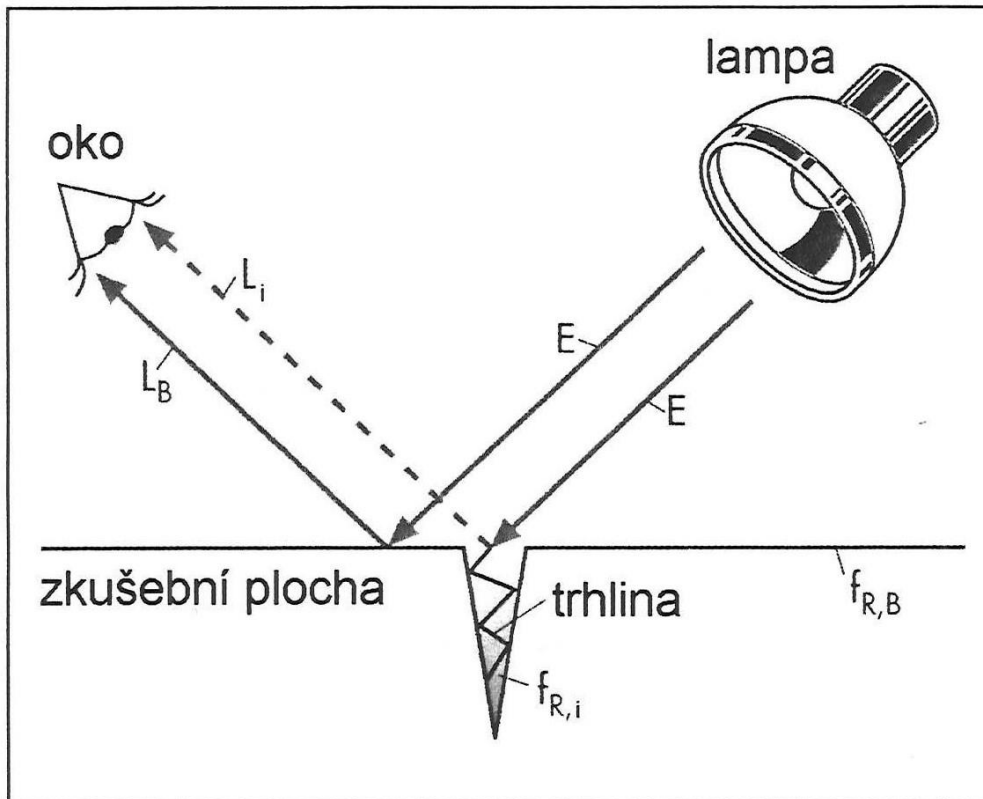
Při známém faktoru reflexe f_R a známém osvětlení se hustota světelného toku spočítá:

$$L = 0,3 \cdot f_R \cdot E$$

L = hustota světelného toku (Cd/m^2)
 f_R = faktor reflexe
 E = intenzita osvětlení (lx)

Pozn.: Hustota světelného toku vstupující do oka či jiného snímače.

6. Reflexní kontrast

$L_U = 0,3 \times f_{R,U} \times E$
 $L_B = 0,3 \times f_{R,B} \times E$ a
 $dL = 0,3 \times (f_{R,B} - f_{R,U})$ pak
 lze kontrastní poměr
 vyjádřit následovně (viz
 další list):

Obr.: Kontrast hustoty světelného toku

7. Kontrastní poměry

$$C = \frac{L_B - L_U}{L_B} = \frac{\Delta L}{L_B}$$

C = kontrastní poměr
 L_B = jas pozadí
 L_U = jas nepravidelnosti
 ΔL = L_B - L_U

Protože však $L_U = 0,3 \cdot f_{R,U} \cdot E$;
 $L_B = 0,3 \cdot f_{R,B} \cdot E$, a
 $\Delta L = 0,3 \cdot (f_{R,B} - f_{R,U})$ lze kontrastní poměr vyjádřit následovně:

$$C = 1 - \frac{f_{R,U}}{f_{R,B}}$$

C = kontrastní poměr
 f_{R,U} = reflexní schopnost nepravidelnosti
 f_{R,B} = reflexní schopnost pozadí

Kontrastní poměr by měl být při **detailním zkoušení** $C \geq 0,3$ a při **přehledovém zkoušení** $C \geq 0,05$.

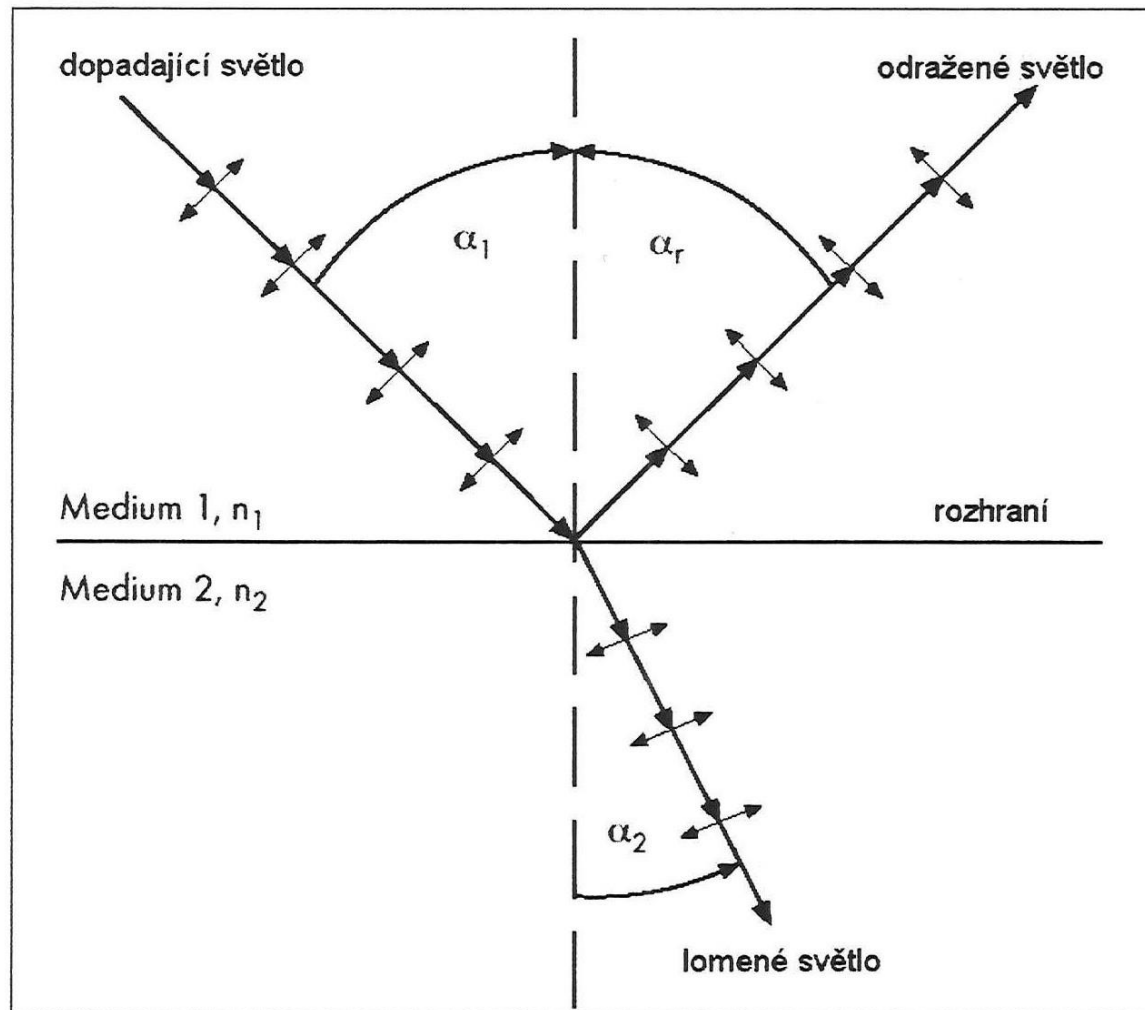
8. Zákon lomu

$$\frac{\sin \alpha_1}{\sin \alpha_2} = \frac{n_2}{n_1} = \frac{c_1}{c_2}$$

- α_1 = úhel dopadu nebo odrazu
- α_2 = úhel lomu
- n_1 = index lomu média 1
- n_2 = index lomu média 2
- c_1 = rychlost světla v médiu 1
- c_2 = rychlost světla v médiu 2

Úhly α_1 a α_2 se měří ke kolmici k povrchu, tedy k normále. Dopadá-li paprsek z prostředí opticky řidšího do prostředí opticky hustšího, láme se ke kolmici a obráceně

Viz obrázek na dalším listu.

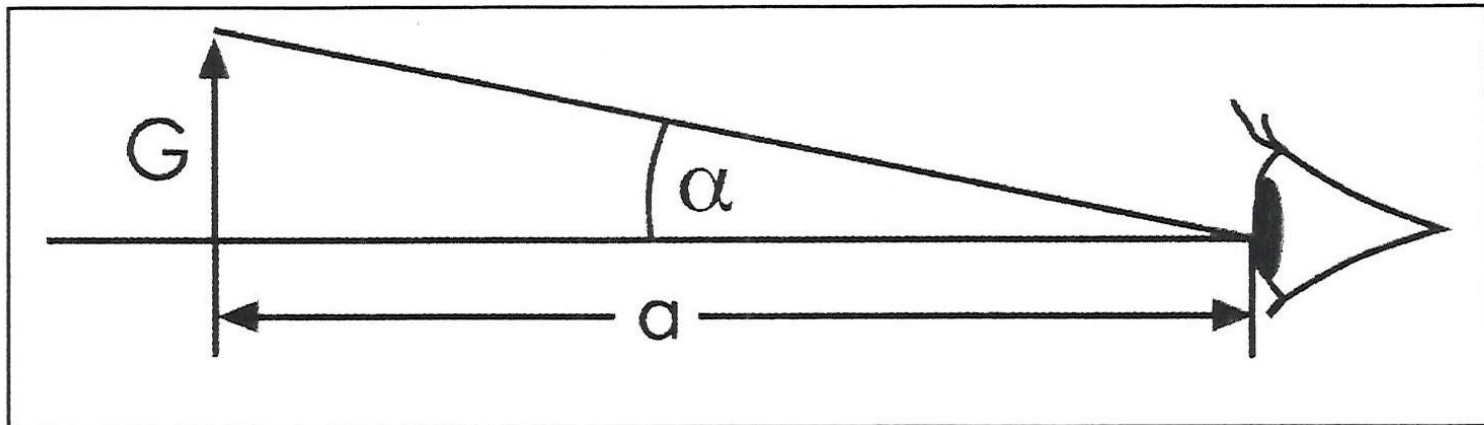
Obr.: Zákon lomu

<i>Substance</i>	<i>Index lomu n</i>
Pevné látky	
Diamant (C)	2,417
Led (H ₂ O)	1,309
Kazivec (CaF ₂)	1,434
Kuch. sůl (NaCl)	1,544
Křemen (SiO ₂)	1,544
Zirkon (ZrSiO ₄)	1,923
Skla (typické hodnoty)	
Borátové flintové sklo	1,565
Křemenné sklo	1,458
Silikátové flintové sklo	1,612
Silikátové korunové sklo	1,503
Kapaliny při 20 °C	
Benzol	1,501
Etanol (C ₂ H ₅ OH)	1,36
Glycerín	1,473
Lněný olej	1,486
Metanol (CH ₃ OH)	1,329
Sirouhlík (CS ₂)	1,628
Terpentinový olej	1,472
Tetrachlor (CCl ₄)	1,460
Toluen	1,496
Voda	1,333
Cedrová silice	1,505

Obr.: Indexy lomu některých látek vztažené na žluté sodíkové světlo ($\lambda = 589 \text{ nm}$)

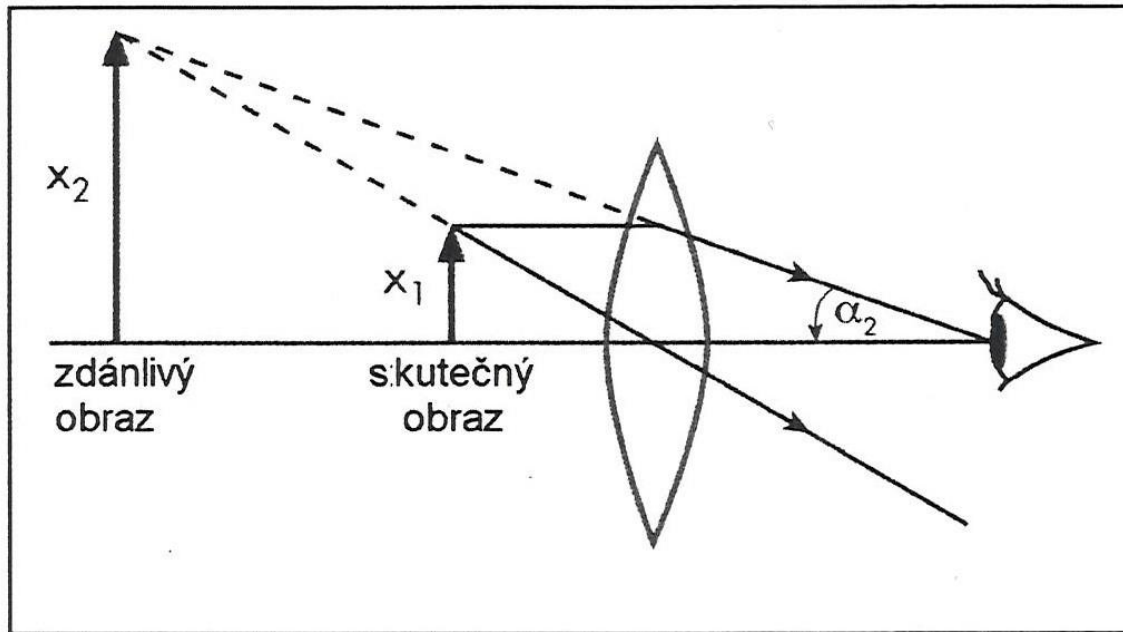
9. Zorný úhel a zvětšení

Definice zorného úhlu:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{G}{a}$$

α = zorný úhel (°)
 G = výška objektu (mm)
 a = vzdálenost objektu (mm)

Obr.: Princip lupy – zvětšení zorného úhlu (jednostupňový systém)

$$V = \frac{x_2}{x_1} = \frac{D}{f}$$

V = zvětšení
 D = 250 mm (konvenční zřaková vzdálenost)
 f = ohnisková vzdálenost lupy (mm)

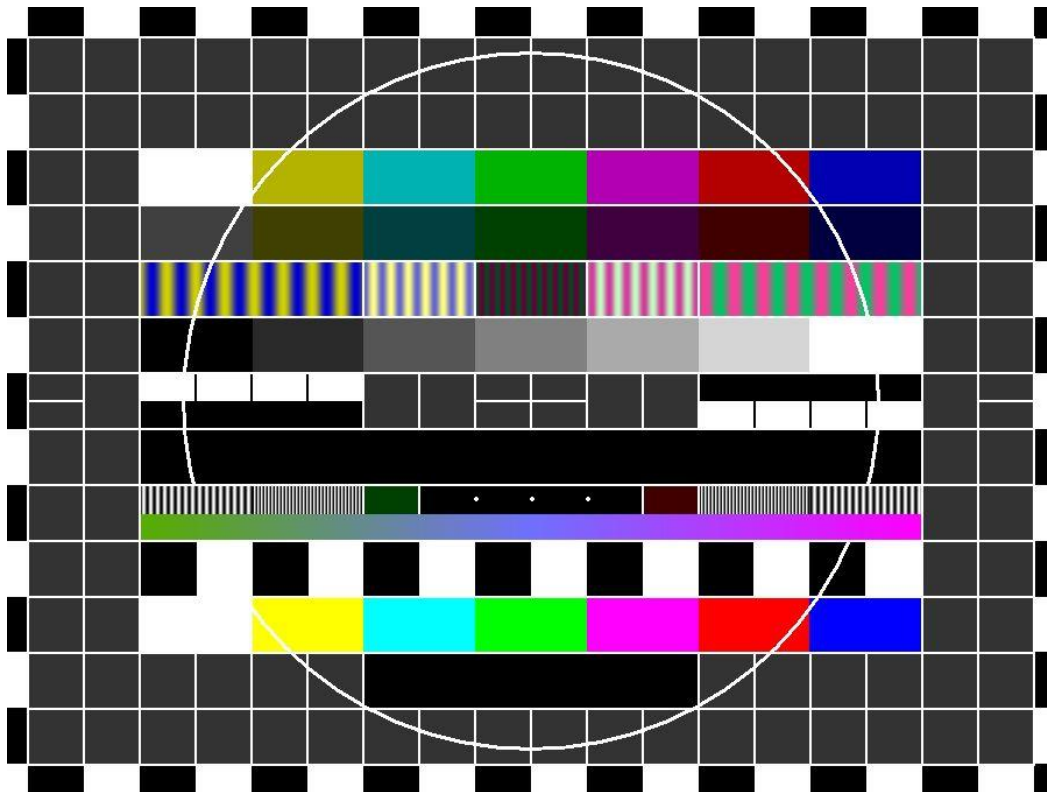
10. Charakteristická čísla drsnosti

0,025	0,05	0,1	0,2	0,4	0,8	1,6	3,2	6,3	12,5	25	50
N1	N2	N3	N4	N5	N6	N7	N8	N9	N10	N11	N12

Obr.: Střední hodnoty drsnosti R_a v μm a číslování drsnosti ISO

11. Použití testovacího obrazu

Tabule s barvami je většinou kombinovaná s liniemi a stupnicí šedi.

Jedná se o testovací obrazec SECAM.

Existují i další srovnávací obrazce jako kontrolní tabule Marconi č. 1 atp.